

E d i t o r i a l

REFORMA? SÍ, PERÒ...

El calendari d'aplicació de la Reforma ha començat en el curs actual 1992-1993. El Parvulari i el Cicle Inicial ha vist ja les bones intencions curriculars que es van gestant. La resta potser patirà retards en l'aplicació, però tard o d'hora tots hi estem abocats. cicle.

Els cursos de formació bàsica que fins ara s'han organitzat i els materials que s'han repartit aporten una bona informació psicopedagògica perquè cada centre escolar elabori el Projecte Curricular, engranatge bàsic del procés, pel que fa a la seqüenciació de continguts i objectius a cada cicle.

La resposta dels professors que assisteixen als cursos de formació bàsica representa, en conjunt, una valoració positiva des d'un punt de vista teòric de les innovacions que aporta la Reforma. Hi ha, també, un regust i preocupació per molts temes. El sí queda mediatitzat amb un «sí, però...»

- A aspectes econòmics i organitzatius. S'opina que les administracions no són coherents amb el que demana que faci cada centre en relació a una major organització, sistematització i coherència, quan ella, precisament, no predica pas amb l'exemple.

- S'indica que falla la planificació. Els mestres, a hores d'ara, ja haurien de tenir una visió clara respecte al seu futur, tant a nivell d'escola com a nivell personal. Es creu que quan s'obri aquesta possibilitat alguns passaran a Secundària, amb la qual cosa la despesa per reciclar-los serà doble.

- S'argumenta que a l'actualitat els equips directius ja haurien d'estar formats i que les escoles rurals haurien d'haver rebut la formació durant el curs passat.

- Es comenta que es parteix de la base que totes les escoles ja tenen elaborat el Projecte Educatiu de Centre, i que cal ser conseqüents, i dir que algunes estan en fase d'elaboració i d'altres ni han començat.

- Es manifesta que els mapes escolars comarcals estan a mig presentar, i que algunes escoles no saben

el seu futur. S'insisteix a dir que el component polític privarà quan no hauria de ser així.

- S'indica que no es dóna cap referència sobre què succeirà en aquella hipotètica escola que no hi hagi cap mestre que desitgi passar a Secundària. Sobraran mestres destinats a millorar la qualitat de la resta de grups, o se'ls enviarà a d'altres escoles? Sota quins criteris?

- S'afirma que la Reforma ens situa a nivell europeu en el període de l'obligatorietat però no en el del percentatge dels pressupostos de l'Estat. Cal resituar-nos i no predicar xifres d'orgull i de prepotència.

- S'assegura que la Inspecció hauria de vetllar més en l'apartat de dotar de suficient autoritat als equips de direcció perquè els acords de Claustre es complissin indefugiblement.

- Bastants no entenen que el Departament faci l'orni davant del fet que alguns mestres no s'hagin reciclat en res i per a res en la llengua del país.

- Malgrat el decret es mostra sorpresa per la minsa coordinació pedagògica entre centres de Primària i de Secundària, quan hi ha acords presos previs.

- Es demana que l'atenció a la diversitat sigui un fet i no, només, un cúmul de bones intencions sobre el paper.

La Reforma, com veiem, demana un esforç compartit per les instàncies que hi participen. La qualitat de l'ensenyament, ara no s'hauria d'escapar. Es un deure. Només serà possible si cada estament assumeix el seu paper i aplica els esforços que li calen, sumant i si pot ser multiplicant. La medicina preventiva és la millor solució, ara que encara es pot. El desencant que produiria la malaltia definitiva seria culpa de tots. Cal, doncs, repartir bé la feina, i, fer-la, indiscutiblement, ben feta.